

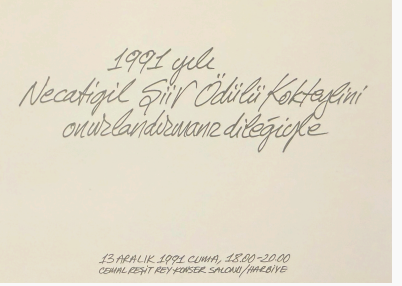

YENİ EKLENENLER...

Necatigil'in Odası'nda Ölümü ve Sonrası'ndaki "Şiir Ödülü" bölümüne "1990-1999" yılları eklendi.

"Necatigil Şiir Ödülü" arşivinin ilk on yılı Haziran ayında siteye eklenmişti. Bu ay ise aile arşivinde yer alan fotoğraf, gazete kupürü ve konuşma metinlerinden, 1990-1999 yıllarına ait yaklaşık 40 örnek yüklendi.

<https://necatigilnodasi.com/ktg/olumu-ve-sonrasi/necatigil-siir-odulu/1990-1999/>

Behçet Necatigil Şiir Ödülü'nü kazanan Turgay Kantürk: 'Birçok usta bana yol gösterdi'

İhsan YILMAZ

ŞAIR Behçet Necatigil'in anısına düzenlenen Behçet Necatigil Şiir Ödülü'nü bu yıl, ilk şiir kitabı "İlk Gibi Son"la Turgay Kantürk kazandı.

Turgay Kantürk'e ödülü bu akşam saat 18.00'de Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda düzenlenecek bir törenle Behçet Necatigil'in eşi Hürriye Necatigil tarafından verilecek.

Turgay Kantürk'le şiiri ve Necatigil üzerine konuştuk. ▶ Behçet Necatigil Şiir Ödülü'nü kazandınız. Behçet Necatigil ile ilgili düşüncelerinizi öğrenebiliriz.

- Behçet Necatigil'de beni en çok etkileyen yan, sanırım sözcüklerle olan yakın ilişkisi. Sözcüklerin sesli ve anlamsal değerlerini, kendi duyulmuşluğuyla, tasarladığı bütünde, neredeyse hatasız bir yapıya dönüştürmesi. Kuyumculuğunun yansıra ruha ve maddede arasında gidip gelen, insan ve mekânı yazıyla okuyabildiğince yağar kılar, o ince/kılgan sesi şiirimizde ayrı bir kimliğin ipuçlarıdır. Ama dediğim gibi, beni en çok etkileyen, verimlerini toptan okuduğunda yüreğimde ve umuzumun bir yerlerinde dönüp duran o ince ses ve uzağa fırlatılacak dünüp bize gelen kimi unutulmaz dizelerdir.

▶ "İlk Gibi Son" ilk kitabınız. İlk kitabınızla Türk şiirinin bazı ustalarını çok iyi okuyup kişilikle özümlediğinizi anlaşıyor. Şiire başlarken usta saydığınız, kendi poetikanızı kurarken ya-

Seçiciler Kurulu, Turgay Kantürk'ü seçti.... (Soldan) Hilmi Yavuz, Rauf Murthyay, Adalet Ağaçoğlu, Hürriye Necatigil, (Necatigil'in eşi) Tahsin Yücel, Cevat Çapan, Doğan Hızlan, Fethi Naci, Odül jürisinin toplantısında.

rarlandığınız şairler var mı? - Evet, 'İlk Gibi Son' bir hayli geçimmiş ilk kitap. 1981'de ilk şiirlerimi yayınlamıştım. Aradan on yıl gibi uzun bir süre geçmesi gerektiği bu kitap için. Kasıtlı bir geri çekilişe, çok az şiir yayınladım ve hiçbir topluluğa yakınlaşmamaya özen gösterdim. Ben şiirin kendi başına bir varlık olabilmeye sorunluyla ilgilenimin daha çok. 80'li yılların geçiş günlerinde, şiir de toplumsal hayatımıza koştu bir salantının içindeydi. Benim yazdığım şiir, daha doğrusu, yazmaya çalıştığım şiir, durnuş olumsuz estetik seçimlerle şiiri olsun istiyordum. Bu yolda Türk şiirinin birçok ustası, bana yol gösterdi biliyorum. Bugün adı anımsanmayan birçok şairi yeniden okudum. Yahya Kemal, Ahmet Muhip, Tanpınar, Ziya Osman dönüme

okuduğum şairler oldu. Oktay Rifat, Melih Cevdet, Sabahattin Kudret gibi şairlerimizin yansıra dünya şiir yelpazesini de her zaman başucumda tuttum. Özellikle Fransız şiirine gönüllü indirildim, açığa çıkacaktır. Kendi poetikamı oluşturmaya gelince, şiirin her zaman için güzel ve gerçekçi olması bir birliği olduğu sanırdım. Bugüne değin tüm versimlerin böyle algılanmasını isterim. 'İlk Gibi Son'un bu anlamda bir ilk kitap olmadığını düşünüyorum.

▶ İlk yazmaya başladığınızdan edül almanız kadar, bu serüvenin belli duraklarını belirtir misiniz? - Dediğim gibi, 80'li yılların başından bu yana şiir yazıyorum. Bu on yıl içinde 'İlk Gibi Son'a' girmeyen ve sonraki hiçbir kitabıma girmeyecek şiirler yazdım. Gazel, şarkı, sonnet gi-

bi geleneksel biçim ve biçimlerde çalışmam oldu. Şiirlemede daha çağcıl yöntemlerle birlikte, yine o sevdiğim (biraz da eskimsizlikle suçlanan) iklimin rüzgârlarına açık olacağım. Şiirlerde üzerinde çalıştığım, sanırım ikinci kitabım olacak, "Binbir Geceyanı" collage tekniğini, post-modernist eğilimleri ve metinler arası ilişkileri içinde barındıran şerhli bir yolculuk. Bundan sonra daha hangi gizli kapıları açacağımı ise zaman gösterecek.

KİMİ

Turgay KANTÜRK

1961'de İstanbul'da doğdu. MSU Devlet Konservatuarı'ndan mezun. 1981'den bu yana Oltuzun, Türk Dili, Yeditepe, Sarat Varlık, Şiir Atı ve Sombuhar gibi dergilerde yazı ve şiirleri yayınladı. 1985'te Gösteri Dergisi'nin şiir ödülleri arasında birini aldı. "Pencere"ye açılışınmış bir oyunu var.

KİMDİR

ÖĞRETMENLİĞİ'NDEN

1946-1960 yılları arasında öğretmen olarak çalıştığı Kabataş Lisesi'nde öğrencileriyle. <https://necatigilnodasi.com/ogretmenligi/kabatas-lisesinde-ogretmenlik/>

Künye

Katalog numarası: BN.BIO.01.03.0022

Tarih: 1960'lı yıllar

Dil: TR

Etiketler: Düzyazılar 3, Kabataş Lisesi, Necatigil, Vaktin Zulmüne Karşı Yazmak, YKY

Katkıda bulunanlar: Behçet Necatigil

Belge türü: Fotoğraf

Baskı türü: Siyah beyaz

Hak sahibi: Necatigil ailesi

Kataloglayan: Serenad Demirhan

Öğrencilerimi ben her zaman sevdim, haylazları, tembelleri dahil. Çünkü onlar beni her an uyanık olmaya zorluyorlardı. Sonra edebiyat dersi öyle bir derstir ki, kitap dışına çıkmayan öğretmen başarılı bir öğretmen olamaz bu derste. Kitap dışına çıkmak deyince şunu anlıyorum: Kitaptaki konuya bağlı kalarak, o konuyu o günlere yakın durumlardan, eserlerden beslemek.

(“Bir Sanatçının Günlüğü”, *Vaktin Zulmüne Karşı Yazmak*, *Düzyazılar 3*, YKY, 2019)

NECATİGİL KRONOLOJİ'SİNDE TEMMUZ...

- **25 Temmuz 1936:** Kabataş Lisesi'nden lise olgunluk diplomasını alır.
- **4 Temmuz 1937:** Almanca kursu için gittiği Berlin'den, yakın dostu Tahir Alangu'ya ilk mektubunu yazar.
- **3 Temmuz 1941:** Yurd dergisinde "Mirza Feth Ali (1812-1878) ve Lengeran Veziri" yayımlanır.
- **Temmuz 1942:** Yeldeğirmenleri kitabında yer alan "Önsöz" şiirini yazar: "Hülyalarıyla yaşardı, bir Behçeti Necati vardı."
- **4 Temmuz 1943:** Pertevniyal Lisesi'ne bir dilekçe yazar ve Yedek Subay Okulu'na kaydını bildirir.
- **27 Temmuz 1946:** "Muzaffer Tayyip'in Ölümünden Sonra Fani Teselliler" Türk'ün Sesi gazetesinde yayımlanır (Zonguldak).
- **Temmuz 1948:** Giresun'a, arkadaşı Naim Tirali'nin yanına gider, on gün Piraziz'de kalır.
- **18 Temmuz 1954:** "Saklı Su" adlı şiiri Vatan gazetesinde yayımlanır.
- **2 Temmuz 1955:** Tokat Erbaa'da olan eşi Huriye Necatigil'e yazdığı mektupta, bu tatilde esaslı beş altı şiir yazmaya çalışacağını söyler.
- **12 Temmuz 1963:** Tankred Dorst, Necatigil'in "Dönemeç" oyununu çevirmesine izin verdiğini yazan bir mektup gönderir.
- **12 Temmuz 1963:** Günter Eich'tan çevirdiği "Setubal Dalgaları" oyunu İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **23 Temmuz 1965:** "Gece Aşevi" oyununu, Davutpaşa lisesinin karşısındaki eski mahalle kahvesinde yazmaya başlar.
- **29 Temmuz 1965:** Günter Eich'tan çevirdiği "Lazertis Yılı" oyunu İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **Temmuz 1966:** Türk Dil Kurumu kurultayında Yönetim Kurulu Asıl Üyeliği'ne seçilir.
- **7 Temmuz 1966:** Kirsti Hakkarainen'den çevirdiği "Börekler" oyunu İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **27 Temmuz 1967:** Franz Heisel'den çevirdiği "L'onore" oyunu İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **10 Temmuz 1968:** 15 yıl boyunca aynı evde birlikte yaşadığı, pek çok şiirinde ve "Pencere" adlı radyo oyununda izleri olan kayınvalidesi Lebibe Korkut vefat eder.
- **30 Temmuz 1968:** Kâmuran Şipal'e yazdığı mektupta ülser teşhisinden bahseder ve "Jesus artık paso dedi... Beraberliklerimizi biraz da alkol taçlandırıyor; taçsız bir kiralın sefaletini düşün!" diye yazar.
- **Temmuz 1969:** "Erik Ağacı ve Gaz" adlı radyo oyununun bir bölümü "Gaz" başlığıyla bağımsız bir oyun olarak Türk Dili dergisinde yayımlanır.
- **Temmuz 1970:** En/Cam kitabı de Yayınevi'nden çıkar.
- **Temmuz 1970:** "Ah Akşam Oldu", "Karışık Tarife", "Eksik Yakınlıklar", "Yaşlanmak", "Yergi", "Divâne Derkenar", "Lâle", "66", "Uzun Köprü", "Çoğul" ve "Savaş" şiirleri Yeni Dergi'nin 70. sayısında yayımlanır.
- **28 Temmuz 1970:** Kâmuran Şipal'le söyleşisi Yeni Gazete'de yayımlanır.
- **Temmuz 1972:** Deutscher Akademischer Austauschdienst'in resmî davetiyle üç aylığına Almanya'ya gider.
- **17 Temmuz 1975:** Sevgilerde kitabı için Hürriyet Yayınları'yla sözleşme imzalar. Kitap Şubat 1976'da çıkar.
- **20 Temmuz 1975:** İstanbul Radyosu'nda yayımlanan "Her Hafta Bir Ozan" programına çıkar.
- **25 Temmuz 1975:** "Sonsuzluğunu Masallarda Garantileyen Andersen: Çok Yönlü Bir Dünya" Milliyet Sanat dergisinde yayımlanır.
- **Temmuz 1977:** "Temmuz" adlı oyunu İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **Temmuz 1977:** "Kukla Tiyatrosu", "Sandılar", "Bir Sokak", "Harman", "İçinde Ölü", "Kaçaklar", "Çökelek" ve "Akşam Şiiri" şiirleri Varlık dergisinin 838. sayısında yayımlanır.
- **15 Temmuz 1977:** "40. Ölüm Yıldönümünde Batı'da da Yankılar Yaratmış İlk Kadın Romancımız: Fatma Aliye" Milliyet Sanat dergisinde yayımlanır.
- **22 Temmuz 1977:** "Sesbilgisi Notları" Milliyet Sanat dergisinde yayımlanır.
- **1 Temmuz 1978:** "Balkan Ülkeleri Edebiyatlarından Türkçeye Çeviriler" Türk Dili dergisinin Çeviri Sorunları Özel Sayısı'nda yayımlanır.
- **10 Temmuz 1978:** "Doğumunun 75. Yılında Zeki Ömer Defne" Milliyet Sanat Dergisinde yayımlanır.
- **1 Temmuz 2001:** Kabataş Lisesi'ndeki Necatigil büstünün açılışı yapılır.

NECATİGİL'DE TEMMUZ...

“Kapalı oda, aylardan temmuz / Hesap kitap yormuş
zihnimi / İçim geçti, daldım / Yine ben o ihtiyardım: //
Yaşadım eski bir şiirimi. / Bulandı birden ayna: / Ak
saçlı bir adam belirdi / Uzandı geçmiş zamana.” (“Kar
Fırtınası”, Yenilikler, 1, Şubat 1946)

“Alev alev yanıyor temmuz ortası sokak / Sıcak
olanca evde / Delikli taşlara demin dökülen su / Tuzlu
bir tortu oldu düştüğü yerde.// Kızgın saç mı bastığım
tahta / Camlar akkor mu saydam / Boşuna açsam
kapasam / Emmiş yakan sığağı pencere, perde.” (“Ev
Çölü”, Varlık, 1 Temmuz 1957)

“Serpıştiriyordu kar soğuk gece yarısı / Birden mayıs
sabahı ılık seher yelleri. / Daha demin kıştı, başlar
temmuz / Ve yaşanır bir sonbahar gibi bir yaz
dönemi.” (“Zaman Kayması”, Ataç, 15 Haziran 1962)

“Genişler ufuk, yıkılır yüksek / Duvarlarımız - - eski
dik. / Sıcaklamış, temmuz denizlerinde / Serinler
çocuk.” (“Küf”, Ataç, 15 Haziran 1962)

“Uzakta şap denzinde geçen gemiler / Temmuz, sam -
- çadırınız / Bir küçük kapıdan girilir. / Kırık dökük
beraberlikler yerde / Bir bahar kesikliğidir.”
 (“Kantarma”, Yeni Dergi, Haziran 1968)

“Hava mı aldığın, girdiğin deniz mi / Geri geri
ayaklar / Ah, her şey çocukluktan gelmeli! // Tat!
Hangi tat? Ancak kendin gibilerle / (İstif yapıların
değişmez bekçileri) / Sen gene bildik sokaklarda
gece. / Betondan tüten duman ve kirli çevre. / Dön
dolaş bir fırın ağzı kent / Serinle serinlikse!”
 (“Kaynar Kazan Temmuz”, Cumhuriyet, 7 Ağustos
1976)

“Bebeği arabasına koyarak / Biraz hava almaya /
Temmuz sokakları تنها / Ama gündüzkü kadar
pis. // Kıyılar tutulmuş varsa bir bank / Gerilerde
karanlık bir köşe / Artık her şey çocuk için /
Öğretmen, memur, işçisiniz!” (“Genç Evliler,
Gecelikler”, Yazı, 1978)

“Yanda, altta, üsttekiler / Yirmi yedi daire
apartman / Yatmış sanki ölüm uykusuna / Donmuş
zaman. // Çıt yok / Eriyen camlardan / Kavrulmuş
perdelerde / En ufak bir kıpırtı” (“Temmuz Tikleri”,
Oluşum, Ağustos-Eylül 1979)

1977’de İstanbul Radyosu’nda seslendirilen
“Temmuz” adlı oyunundan: [https://www.trtdinle.com/
show/temmuz](https://www.trtdinle.com/show/temmuz)

KADIN: Acayip şeyler oluyordu. Adını sen koymuştun:
Temmuz odası.

ERKEK: Bana göre hava hoştu. Başka türlü olamazdı.

KADIN: Hale yola konamazdı. Temizlenemez,
oturulamazdı. Hiçbir şey yapılamazdı.

(...)

ERKEK: Temmuz çölu uzarken, süzülür mavilerde.

KADIN: Gecenin azıcık serinliğini bulsak...

ERKEK: Daha çok ilerde.

(...)

ERKEK: Yaa, yaa, yaa! Ben ne diye temmuz deyip
duruyorum? Temmuz, en eski Tanrı’dır, yılın en
verimli ayının simgesi, Temmuz’un karısı İnanna,
yeraltından çıkabilmek için, kocasını rehin bırakır.

KADIN: Rehin! Ne acayip kelime!

ERKEK: Mutluluk ve aşk uğruna rehin kalmak!

KADIN: Aşk! Aşkımız kalmış!

ERKEK: Aşk ya da dayanışma! Temmuz, ağustos,
imtihan aylarımızdır bizim.

KADIN: İmtihanı hep sen veriyorsun!

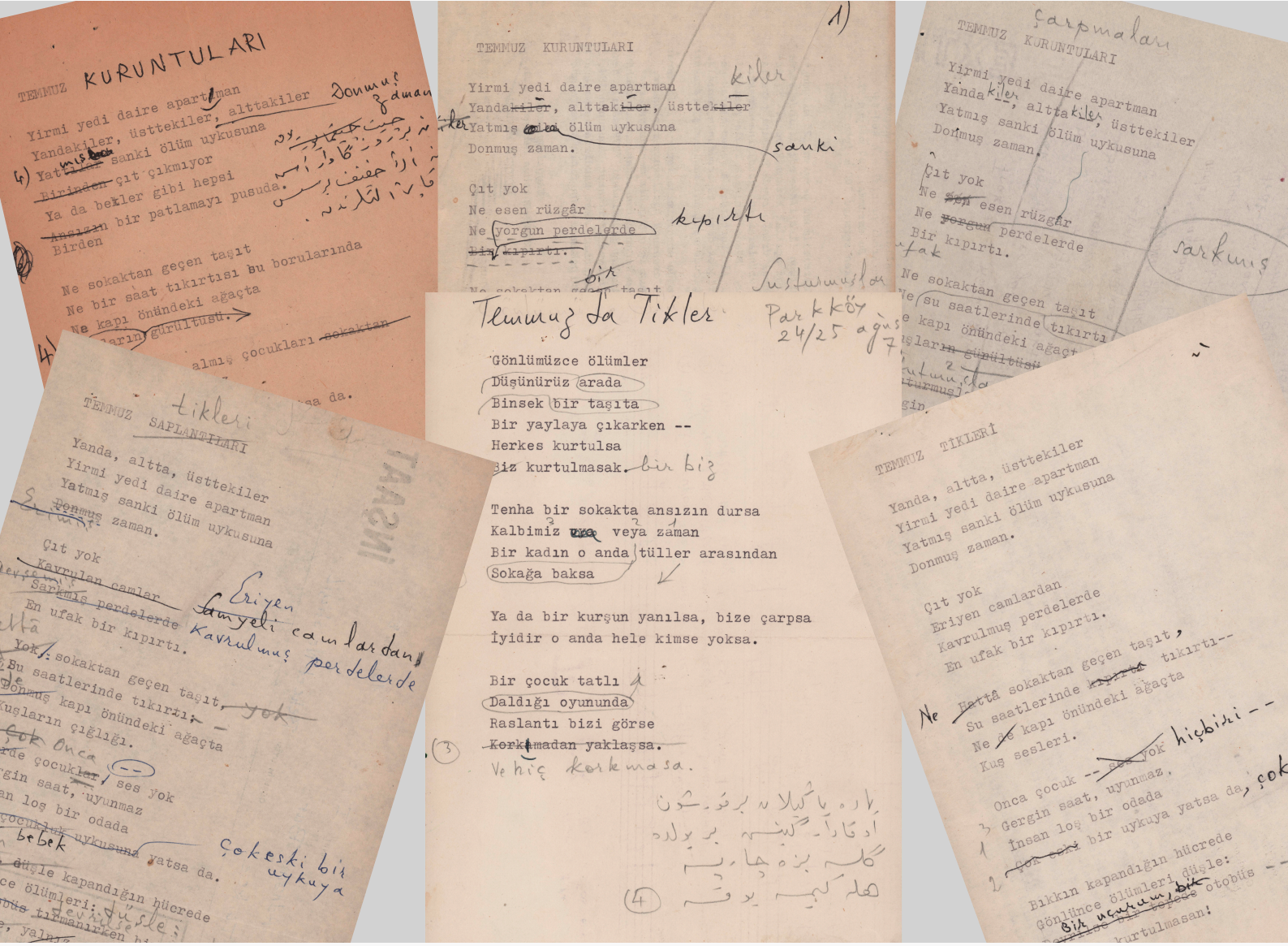
ERKEK: Ya senin verdiği imtihanlar?

KADIN: Ama rehinde olan kim?

ERKEK: Ben yeraltında, sen yerüstünde, ikimiz de
rehindeyiz. Temmuz, hem ölümdür, hem diriliş.

“TEMMUZ TIKLERİ”NİN MÜSVEDELERİ

Oluşum dergisinin Ağustos-Eylül 1979 tarihli sayısında yayımlanan şiirin, arşivde yer alan toplam 17 sayfalık müsveddelerinden örnekler

Selim İleri'nin *Kırık İnceliklerin Şairi Behçet Necatigil* kitabı (Everest Yayınları, 2015) "Bir Serencam: 'Temmuz Tikleri' şiirinin yazılış evreleri" başlıklı, müsveddelerden oluşan bir bölümle sona erer.

İleri bu şiirle ilgili anısını şöyle anlatır:

Onu son görüşüm, Oluşum dergisinde "Temmuz Tikleri"nin yayınlanışının hemen ardından. Beşiktaş'ta, çarşıda. Elinde file "Eski Sokak"taki gibi, evine dönüyordu. Ayaküstü konuşmuştuk, "Temmuz Tikleri"ne saygımı söylemiştim. Sonra hastalık haberi geldi.

MİNİ RÖPORTAJLAR

Bu bölümde, Necatigil'in eserlerinin farklı kuşak ve alanlardaki kişilerde bugün nasıl karşılık bulunduğunu, kesişme noktalarını, bıraktığı izleri, var olan ancak kayda geçmemiş kimi bilgileri kayıt altına almayı amaçlıyoruz.

Bu ayki röportaj konuğumuz, "Türk Şiirinin 'Saklı Su'yu Behçet Necatigil" başlıklı yazısı vesilesiyle Doğan Hızlan.

Necatigil'in "Saklı Su" adlı şiiri 72 yıl önce, 18 Temmuz 1954'te *Vatan* gazetesinde çıkmış, Hızlan'ın bu kapsamlı yazısı ise şairin kendi seçtiği şiirlerden oluşan *Sevgilerde* kitabında yayımlanmıştı (ilk baskı Hürriyet Yayınları, 1976).

Doğan Hızlan, Necatigil'in ölümünün hemen ardından ailesi tarafından oluşturulan ve 2019 yılına dek 40 yıl boyunca sürdürülen Şiir Ödülü jürisinde başlangıçtan itibaren yer aldı.

Necatigil'in Beşiktaş'taki evinde, 28 Mayıs 1971

Necatigil'in edebiyatçı kimliğine ve şiirlerine duyduğunuz sevgiyi biliyoruz. Şiirlerinin yanı sıra radyo oyunları, sözlükleri, çevirileri ve düz yazıları hakkında pek çok yazı yazdınız, emek verdiniz.

Bunların yanı sıra onunla bir dostluğunuz da var. Hayatını dar çevreyle sınırlayan, kendini ele vermekten kaçınan, hatta sıkıldığında kalkıp giden Necatigil'i, bir yazınızda "kaçışların şairi" diye tanımlıyorsunuz. Bu kaçışların üstesinden gelip yakınlaşmanızı, dostluk kurmanızı sağlayan neydi?

Belki de kaçışların şairi olması, benim Necatigil'e olan sevgimi, bağlılığımı özetliyor. Ancak kaçan bir şairin peşine düşerdim. Onu İstanbul Erkek Lisesi'ndeki Abdülhamid'i Anma gününde tanıdım. İlk görüşte garip bir büyülenme yaşadım. Yanına yaklaştım, sizi ziyaret edeceğim dedim ve bir gün

kalktım Kabataş Lisesi'ne gittim, öğretmenler odasına girdim, sanki o öğrenci ben öğretemdim. İşte orada ömrümün şairini bulmuştum; mütevazı şair mütecaviz okurunu buldu.

Şiirsel ironi ayrıca beni büyülemişti.

Huriye Hoca (Necatigil) yanılmıyorsa

Almanya'daydı, sık sık evine de gidiyordum.

İnsanoğlu kendinde bulunmayanı arar bulur. Benim için Necatigil böyleydi. İki özellik bir aradaydı, hem aradığım şairi hem aradığım şiiri bulmuştum.

Her iyi şair, şiir tarihini bilmez. Ali Tanyeri, Kâmuran Şipal ve benim de katıldığım toplantılar da Necatigil'in Türk Şiir Dersleri sayılmaydı.

Dikkat ederdim, yenilikle mükemmellik her zaman bir araya gelmez, Necatigil'de bu sırrı buldum. Kişilik olarak dışa açtım ama bunu sevgiyle, saygıyla birleştirdim. Necatigil bana bu fırsatı tanıdı.

1972 yılındaki bir röportajında, “son yılların okuyucuda hazırlıkları ve sezişleri bakımından takdir uyandıran birkaç temsilcisi” arasında sizin de adınızı veren Necatigil şöyle diyor: “Eleştirmenler de sanatçı gibidirler. Yani, bir anlayışın büyüüne kaptırılmışlardır kendilerini, onun dışındaki başka anlayışların farkında olmayabilirler. Eleştiri de her zaman ne çare ki kişisel oluyor. Tarafsız olamıyor. Ben bunu da tabii buluyorum.” Siz bir eleştirmen olarak bu konuda ne söylersiniz? Bu bağlamda Necatigil’in Edebiyatımızda İsimler ve Eserler Sözlüğü’ndeki yorumlarına baktığımızda, “eleştirmen” kimliğinden de söz etmek mümkün mü sizce?

Eleştirmenler için söylediklerine tamamen katılıyorum. Eleştiride çoğulcu bir anlayış okuru tatmin edemez. Okur şöyle düşünmelidir, bu şairi bu eleştirmen seçmiştir, demek ki ben de bu şairi anlamak istiyorsam onu okumalıyım. İyi bir eleştirmen ayrıntıyı kaçırmamalıdır. “Eleştirmenler sanatçı gibidir” sözü eleştirel gerçeği ifade

etmektedir. Edebiyatımızda İsimler ve Eserler Sözlüğü tarif edemeyeceğim bir emek ürünüdür. O kitaplar yalnız bir eleştiri başlığı altında ifade edilemez. Eleştiri ile edebiyat tarihini bir araya getiren büyük bir emek mahsulüdür. Bugün orada yer alan adlardan biri için yazılmış bir madde okunmadan ne eleştiri ne edebiyat tarihi yazılabilir.

Hilmi Yavuz’un deyişiyle Necatigil’in “dünyadan büyük odası”nı gördünüz, “Türk Şiirinin ‘Saklı Su’yu Behçet Necatigil” başlıklı yazınızda orada yazılan şiirlerin izini sürdünüz. Nasıl hatırlıyorsunuz o odayı ve en çok hangi şiir ya da şiirler kaldı sizde?

Bir şiiri anımsamıyorum ama yazılan değil yazılacak şiirlerin izini sürerdim.

Bir akşam üstünü anımsıyorum. Güneş batarken Haliç’e bakan kahvede bir şiirin notlarını alıyordu Necatigil.

Ayşe Sarısayın’ın çabasını yürekten kutluyorum.

Doğan Hızlan ve Necmi Onur’la, 28 Mayıs 1971

Bu fotoğrafın çekildiği gün yapılan röportaj, Necmi Onur imzasıyla 1 Haziran 1971 tarihinde *Yeni Gazete*’de yayımlandı: “Refah Sanatçının Verimini Öldürür” (Düzyazılar-2, 1999)

Tutkularım yoktur... Öyle alışkanlıklara sahip değilim. Pul koleksiyonu filân gibi... dedi sorumuza karşılık cevabında ama, tutkuları çıktı ortaya söyleyişi derinleştirdikçe.

Fotoğrafları sevmem, dedi bir ara, içtenlikleri yoktur... Aldatmaca gibi bir şey. Hüzünlü zamanımızda çekilmiştir fotoğraf.

Ya da mutluysanız... Ama bu, fotoğrafı seyredecekler için ne ifade eder? Bilmem... Sevmiyorum ben fotoğrafları...

Bu bölümde Doğan Hızlan'ın *Sevgilerde* kitabı girişindeki yazısından seçtiğimiz bazı alıntılar var.

Yazının tamamı kitabın YKY baskısında.

Türk Şiirinin “Saklı Su”yu: Behçet Necatigil

Behçet Necatigil'in seçme şiirlerinin başına koyduğumuz bu yazı, onun üzerine yapılmış ayrıntılı bir inceleme, bir değerlendirme sayılmamalıdır. Yalnızca kimi şiirlerinin tadına varılmasında yardımcı olursa görevini yapmış demektir. Necatigil'in dünyasını oluşturan bazı öğeleri saptamaya çalıştık. Bu öğelerin Necatigil'in dünyasını anlamada, yararlı, yardımcı olacağı kanısından yola çıktık. Necatigil'in seçme şiirleri, şimdiye kadar yayınladığı kitaplardan şairin yaptığı bir seçmedir. Bu seçmelerin başına, hiçbir kitabına koymadığı ilk şiirlerini de almıştır. Seçme şiirler, Türk şiirinin, usta bir şiir işçisinin 1935'te başlayıp kendini yenilemelerle, tazelemelerle sürdüren şiir yaşamını bir bütünlük içinde sunuyor.

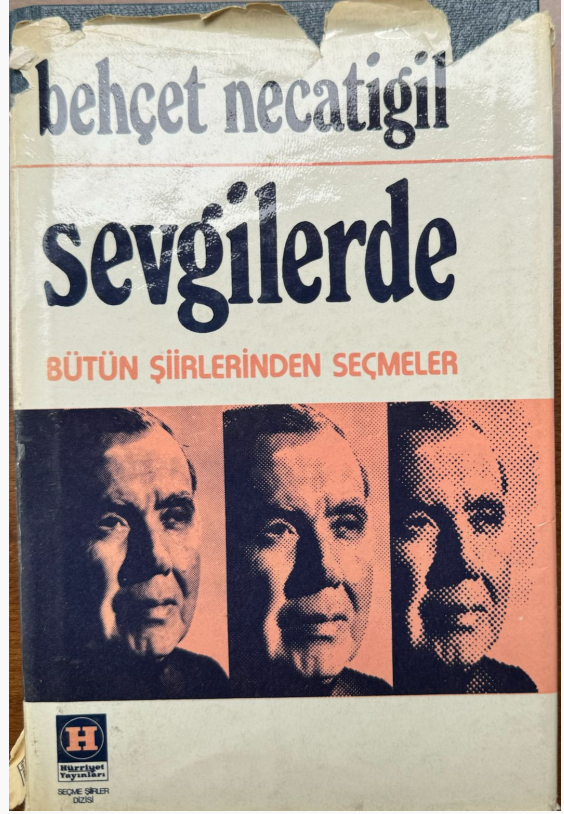
İlk şiirinden son şiirine Necatigil'in dünya görüşünün nasıl oluştuğunun ayırımına varabilirsiniz burada. İlk kitabında kullandığı imajların, söz sanatlarının bir ustayı muştuladığını hemen anlarsınız.

Yapıtta yer alan şiirlerin ilk yayınlandıkları yerler, şiirlerin altına not olarak konmuştur. Ayrıca sona konulan bibliyografya bu alanda inceleme yapmak isteyenlerin yardımcısıdır.

(...)

Behçet Necatigil adı son yarım yüzyıllık şiirimize damgasını vuran şairlerin başında gelir. Bir değerlendirmede o, bunalımların, tedirginliklerin, yalnızlıkların, içe dönmelerin şairidir. Kimilerine göre de, orta sınıftan insanın toplumla uyuşamamasının destanını yazan sanatçıdır. Hangi yoruma katılırsanız katılın, Necatigil'in şiir serüveninde Türk şiir geleneğini bilen bir kişinin belirgin çizgilerini bulursunuz.

İlk kitabı Kapalı Çarşı'dan bu yana bütün yazdıkları hem Türk şiir geleneğindeki gelişmenin, hem de insanımızın serüvenidir.

(...)

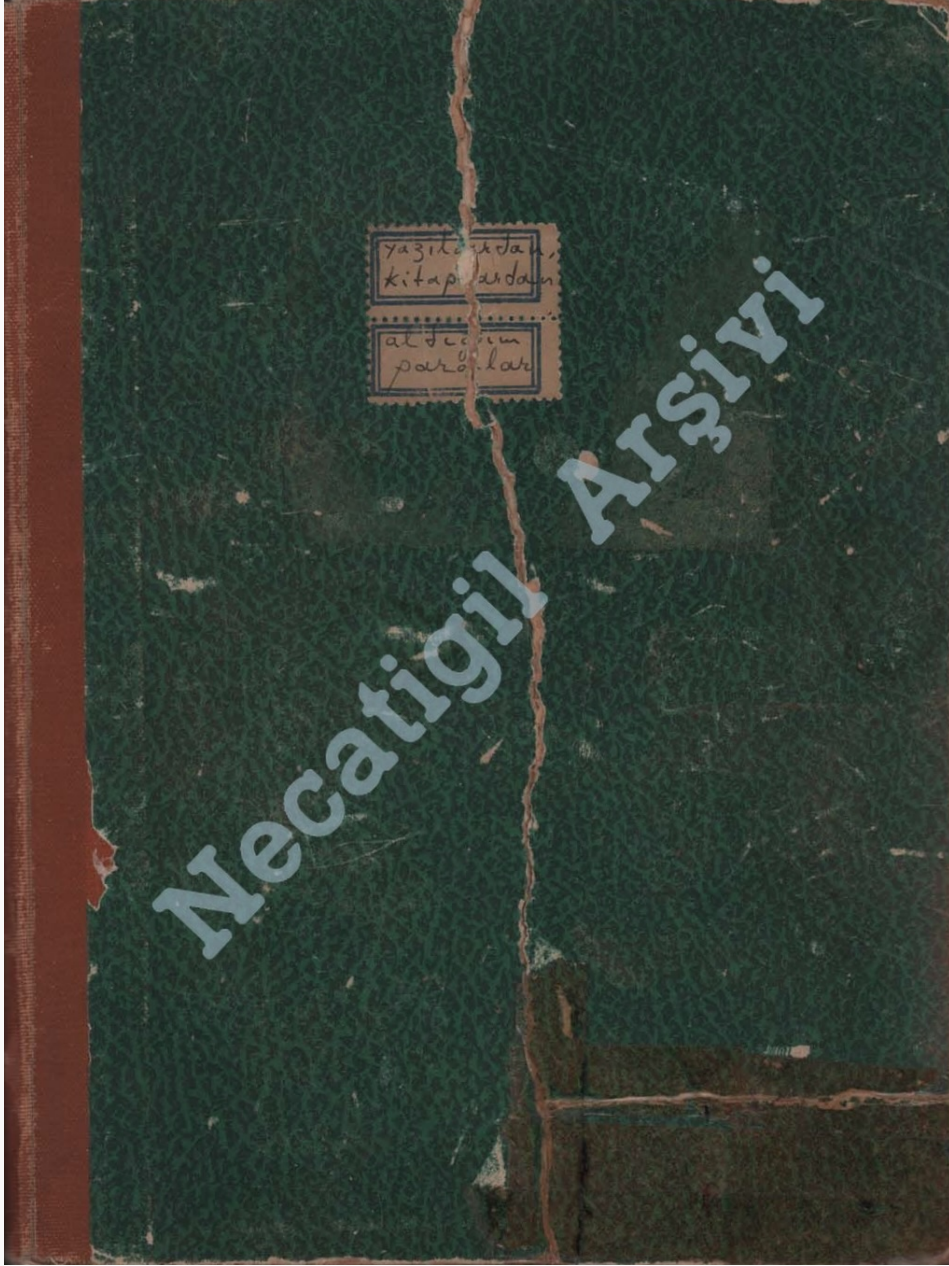
Kaçışların şairi... Ama insanı tanıyabilmek, onu şiirde daha geniş boyutlarıyla anlatabilmek için yapılmış bir kaçıştı. Her şeyden önce bir toplumu oluşturan insanların iç dünyasına eğilir, böylece de onların konularını ortaya koyar.

(...)

En nefis, en Necatigil'ce olan şiirlerinden biri “Saklı Su”dur. İnsanoğlunun acımasızlığından gönül derinliklerine varıncaya kadar insanın bütün serüveni vardır. Bu belki de Necatigil'in kendi poetikasının ana öğelerindendir. Necatigil de Türk şiirinin saklı suyudur. Sondajlarla ortaya çıkar. Emeklerin, çabaların ve Türk şiirine ödediğiniz borç oranında Necatigil yavaş yavaş kendini ele verir.

Bütün yaratıklara, doğaya hayat veren sudur, ama yeryüzünde görünüp de övgü istemez, toprağın altından yavaş yavaş akıp gider, o yaptığıının bilincindedir. Necatigil'in tavrına, anlayışına uygundur suyun serüveni. Derinlere çekilmiştir.

MASASI'NDAN "Geçim Derdi"

Telif Defteri'nin kapağı: "Yazılardan kitaplardan aldığım paralar"

<https://necatigilinodasi.com/masasi/gecim-derdi/telif-defteri-1/>

Künye

Katalog numarası: BN.BIO.06.04.0003

Tarih: 1940'lardan 70'lere

Dil: TR

Etiketler: dergi, fihrist, lira, Necatigil, şiir, telif

Katkıda bulunanlar: Behçet Necatigil

Belge türü: Defter

Baskı türü: El yazısı, el yazısı etiket

Hak sahibi: Necatigil ailesi

Kataloglayan: Serenad Demirhan